

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ.

Νὰ δά ! ἀποφασίσαν τοῦ ἔθνους οἱ πατέρες
 Νὰ μὴ περνοῦν μὲ λόγια γεμάτα τῆς ἡμέραις,
 Νὰ μὴ κλωτσᾷ κανένas τὸν ἄλλο καὶ νὰ δέρνη,
 Κι' οὔτε ποτὲ ρουσφέτια κανένas νὰ μὴ πέρνη.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

'Εκαμ' ὁ Κουμουνδούρος ἀπόφασι μεγάλη
 Σὰν ἀσκητὴς νὰ φύγη ἔξω 'στὴν ἐρημιὰ,
 Κι' ἂν ξαναλθῇ τοῦ ἔθνους 'Ηγέτης, νὰ μὴ βάλλῃ
 Βίς ἔνταλμα κανένα ὑπογραφή καμμιὰ.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

'Εκοψε ὁ Κολάος τὴν ἀκοπή του λίμα,
 Τὴν κρύα του σουμάδα, τὸ σοβαρὸ του βῆμα,
 Καὶ χάριν τῆς πατρίδος θὰ κλείσῃ πιά τὸ στόμα,
 Κι' ἓνα μὲ τὸν Τρικούπη θὰ σχηματίσῃ κόμμα.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

Δὲν θέλ' ὁ Μεσσηνέζης πρωθυπουργὸς νὰ γίνῃ,
 Οὔτε ὁ Οἰκονόμου ἀκόμα κι' οἱ λοιποί . . .
 Δὲν πολεμοῦν σὰν πρῶτα, ἐκάμανε εἰρήνη,
 Καὶ ἔσμιξαν εἰς ἓνα οἱ τόσοι τῶν σκοποί.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

'Ακόμη κι' ὁ Ζαήμης θὰ πᾶψῃ τὴν μουρμούρα,
 Καὶ ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖθε δὲν θὰ γυρνᾷ σὰν σβοῦρα.
 'Απ' ὅπου τὸν τραβοῦνε αὐτὸς δὲν θὰ πηγαίνει,
 Κι' ἀκίνητος σὰν βράχος 'στὸ λόγο του θὰ μένη.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

Δὲν θάχῃ ὁ Τρικούπης 'Εγγλέζικο γεινάτι,
 Θ' ἀκούσῃ ὅσα γράφουν ὁ Νέγρης καὶ λοιποί,
 Θ' ἀφήσῃ ὅπως ἦταν καὶ τώρα τὴ δεκάτη,
 Καὶ τῶν βωδῶν ὁ φόρος γιὰ πάντα θὰ κοπῇ.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

Δὲν θὰ γελοῦν τὸ ἔθνος μὲ ψέμματα οἱ ψεύταις,
 Οὔτε καὶ μιὰ βελόνα θὰ κλέβουνε οἱ κλέφταις
 Οἱ τοκογλύφοι τόκους ποτὲ δὲν θὰ ζητοῦνε
 Κι' οἱ ἔμποροι μὲ μέτρο σωστὸ θὰ μᾶς μετροῦνε.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

Θὰ βάλλουν ἡ κυρίαὶ λινάτσα γιὰ φουστάνι,
 Θὰ λείψουν ἡ κορδέλλαις, τὰ πούφια κι' ἡ οὐρά,
 Καμμιὰ παρθένα κόρτε ποτὲ τῆς δὲν θὰ κάνῃ,
 Δὲν θάχουν ἡ κουζίνας ξαδέρφια τρυφερά.
 Μὰ τί ; γελάτε ὅλοι ; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
 'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια.

Θά πάψῃ καὶ ὁ Βλάχος νὰ γράφῃ 'στὴν *Ἑστία*
Μὲ ὄνομα γυναικῆς τὰ τόσα του ἀστεία.
Κι' ἐγὼ μαζί μὲ τοῦτον τὴν ποίησι θά πάψω,
Καὶ πείστε με *Ζαήμη*, ἂν στίχο ξαναγράψω.
Μὰ τί; γελάτε ὅλοι; . . . δὲν εἶναι παραμύθια . . .
'Στὴν πίστι μου, ἀδέρφια, σὰς λέω τὴν ἀλήθεια.

Θ' ἀφήσουν τῆς ρωμάντσας κι' οἱ ποιηταὶ οἱ νέοι,
Καὶ ὅλοι θὲ νὰ πιάσουν 'στὸ χέρι των δουλειά . . .
«Μὰ σώπα ἐπὶ τέλους» καθένας σας μοῦ λέει,
Καὶ σήμερα ὁ κόσμος ἔχει **Πρωταπριλιά**.
Τῶνόντι! τώρα νοιώθω πῶς γράφω παραμύθια . . .
Μὰ τί χαρά, ἀδέρφια, ἂν ἦτανε ἀλήθεια.

Souris.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἀπὸ τοῦδε δικαιοῦμεθα νὰ λέγωμεν περὶ τῆς ἀντιπολι-
τεύσεως ὅτι *Κώρυξ* ἐπὶ κεράτων **βοῶν** καθεστῆς ἦδεν.

Ὁ κ. Στέφανος Ξένος ἐβάπτισεν ὡς γνωστὸν τοὺς λεγο-
μένους ὁμογενεῖς *Χρυσόκανθάρους*. Ἄλλ' ὁ μακαρίτης Κο-
ραῆς παρεδέχετο ὅτι αἱ λέξεις *κάνθαρος* καὶ *γάδαρος* ἔχουσι
τὴν αὐτὴν ῥίζαν.

Ὡστε δημοτικώτερον εἶναι νὰ τοὺς ὀνομάζωμεν *Χρυσό-
γαδάρους*.

Αἱ *Νέαι Ἰδέαι* ζηλοτυπήσασαι τὴν *Πρωτὰν*, τῆς ὁποίας
μόνα τὰ Ποικίλα ἀναγινώσκονται, ἐνόμισαν ὅτι ἂν ἀρχίσουν
νὰ δημοσιεύουν καὶ αὐταὶ Ποικίλα, ἴσως θὰ κατορθώσουν νὰ
προσφέρουν κάτι πρὸς ἀνάγνωσιν.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι τὰ κύρια ἄρθρα τοῦ Οἰκονόμου χω-
ριζόμενα κατὰ παραγράφους ἀποτελοῦν τὴν πλουσιωτέραν
ἀνθοδέσμην ποικίλων.

Εἰς τὸ πρὸς τὸν κ. Τρικούπην εὐχαριστήριον τοῦ Ἡγου-
μένου Πεντέλης ὑπῆρχε καὶ ἡ λέξις ἱκανὸς ἀναφερομένη εἰς
τὸν κ. πρωθυπουργόν.

Τὸ θῆλυ ὄργανον τοῦ κ. Δεληγιάννη, ἡ «*Πρωτὰ*», συνεκί-
νήθη ἐκ τῆς λέξεως αὐτῆς καὶ ἔγραψε τὰ ἐξῆς:

«*Ἡμεῖς γινώσκουμεν ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς εἶναι εἰς ἕκ
τῶν ἱκανωτέρων τῶν πολιτικῶν μας, λοιπὸν ποῖαν ἱκανό-
τητα εὔχεται εἰς αὐτὸν ὁ καλόγηρος; Ἴσως θὰ ἐννοῇ ἱκα-
νότητα φύσεως ἄλλης».*

Ἔχει πολὺ δίκαιον νὰ διαμφισβητῇ τὴν ἄλλης φύσεως
ικανότητα τοῦ κ. Τρικούπη ὁ πάτρων τῆς *Πρωτᾶς* καὶ μὴ
λαβὼν πείραν αὐτῆς, οἶαν ἔλαβε τῆς πολιτικῆς του *ικανό-
τητος*. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν *ειδικήν* του ἱκανότητα, αὕτη
οὐδέποτε θὰ διαφιλονεικηθῇ, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον
ὅτι αὕτη δὲν ἀπαιτεῖ *προσόντα*.

Ἐλεγεν εἰς ὅτι αἱ ἐν τῇ βουλῇ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Οἰκονό-
μου ἐπωσδήποτε εἶναι καταληπτότεραι ἀπὸ τὰ ἐν ταῖς
Νέαις Ἰδέαις ἄρθρα του.

— Δὲν εἶναι δικοὶ του λοιπὸν οἱ λόγοι; τὸν ἠρώτησαν.

Ἄν εἶχε δίκαιον ὁ πρῶτος, τότε θὰ κάμῃ καλὰ ὁ κύριος
Οἰκονόμος ὅταν θὰ θέλῃ νὰ γράψῃ ἄρθρον ἐν τῇ ἐφημερίδῃ
του, νὰ ἀναβαῖνῃ εἰς καμμίαν καρέγλαν, φανταζόμενος ὅτι
εἶναι ἐν τῇ βουλῇ, νὰ ἀπαγγέλλῃ ὅ,τι θέλει νὰ πῇ, νὰ
ἔχῃ δὲ στενογράφων ὅστις νὰ κρατῇ σημείωσιν τῶν λόγων
του, οὐς ἐπειτα νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν.

Ἐγένετο λόγος περὶ τῆς φορολογικῆς διατριβῆς τοῦ κ.
Πάλλη ἐν τῇ Ἑφημερίδι.

Ὁ φίλος τοῦ Α. Κ. παρατηρεῖ τὰ ἐξῆς:

— Δὲν θέλει τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ἀροτριῶντων κτηνῶν
θέλει τὸν κεφαλικὸν φόρον. Γι' αὐτὸν ἐν τοσοῦτῳ εἶναι ὅλῳ
τὸ ἴδιον. Καὶ 'σ τὴν μία καὶ σ' τὴν ἄλλη περίστασι εἶναι
φορολογήσιμος.

Παρεμβεθεῖς τις εἰς τὴν παράστασιν τοῦ **Ῥιγολέττου**
μας στέλλει τὴν ἐξῆς ἰδέαν του:

«*Ε!* ἐπὶ τέλους εἰς τὸ θέατρο αὐτὸ βλέπει τις, ἂν δὲν
ἀκούῃ.

«*Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ἦτο διὰ τοῦτο ἀναστρὸς ὁ
οὐρανός, διότι ὅλα τὰ ἄστρα του εἶχαν πάει εἰς τὸ θέατρον.*

«*Σὰς φαίνεται παράδοξον ὅτι καὶ ὁ οὐρανός μας ἐθεα-
τρίσθῃ;*

«*Ε!* δὰ τώρα, δὲν ζεῦρετε οἱ ποιηταὶ μας ποσάκις τοῦ
ἠγόρασαν εἰσιτήρια;»

Σκηναὶς μολιερίους εἶχομεν κατ' αὐτάς.

Ὁ παγκόσμιος ἐραστὴς N*** ἔθυσσε χίλια φράγκα διὰ
νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συνέντευξίν του μὲ μίαν . . .
Κορίσταν.

Τὴν πρώτην νύκτα ὁ Νί μας κτυπᾷ, κτυπᾷ, κτυπᾷ, οὔτε
φωνή, οὔτε Κορίστα.

Τὴν δευτέραν νύκτα καὶ Κορίστα καὶ φωνή· ἀλλ' ἡ φωνή
τοῦ λέγει:

— Φύγε καυμένη κ' ἔρχεται ὁ ἀδελφός μου· μπορεῖ νὰ
μας σκοτώσῃ καὶ τοὺς δύο.

Ὁ ταλαίπωρος N*** ἀκόμη φεύγει, ἐνῶ τὰ *χιλῖα* του
μυριολογοῦν τὰ *χιλῖα* του.

— Τί διάβολο! ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἔλεγεν ὁ κ. P***
διηγούμενος τὴν ἱστορίαν αὐτὴν, εἶναι καταδικασμένος νὰ
ἀποθάνῃ παρθένος.